

॥ ५१ ॥ उपायतएवमोक्षेयतेनत्वनुपायद्वैवभाश्रयादितियाजना ॥ ५२ ॥ तपःज्ञानं निःश्रेयसंमोक्षसाधनं ॥ ५३ ॥ तेनतपसा ॥ ५४ ॥ तेषां निपहस्यफलं च किंकथं च फलमामोतीतिसंबंधः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ इत्यारण्यके प० नै० भा० नवाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ एवमिति ॥ १ ॥ सुदृशरीरावप्यात्मानं विवेचितुं इंद्रियाणां मजयेदोषमाह विज्ञानार्थमित्यादिना महाधकारे विद्यमानानां घटादीनां विज्ञानार्थं घटच्छिद्राद्वह्निर्गतदीपप्रभेव ब्रह्मणि विद्यमानरूपपादीनां विज्ञानार्थं इंद्रियच्छिद्रद्वारा बहिर्गतैजसं मनः प्रथमं प्रवर्तते तत्कृत्वा विरज्यते यथा कामं न च धर्मं विमुंचति ॥ सर्वत्यागे च यतते दृष्ट्वा लोकं क्षयात्मकं ॥ ५१ ॥ ततो मोक्षे प्रयतते नानुपायादुपायतः ॥ एवं निर्वेदमादत्ते पापं कर्म जहाति च ॥ ५२ ॥ धार्मिकश्चापि भवति मोक्षं च लभते परं ॥ तपो निःश्रेयसं जतोस्तस्य मूलं शमोदमः ॥ ५३ ॥ तेन सर्वानवाप्नोति कामान्यान्मनसेच्छति ॥ इंद्रियाणां निरोधेन सत्येन च दमेन च ॥ ब्रह्मणः पदमाप्नोति यत्परं द्विजसत्तम ॥ ५४ ॥ ब्राह्मण उवाच इंद्रियाणितुयान्याहुः कानि तानियतव्रत ॥ निग्रहश्च कथं कार्यो निग्रहस्य च किं फलं ॥ ५५ ॥ कथं च फलमाप्नोति तेषां धर्मभृतां वर ॥ एतदिच्छामितत्त्वेन धर्मज्ञातुं निबोध मे ॥ ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमास्या पर्वणि ब्राह्मणव्यासवादेन वाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ मार्कण्डेय उवाच एवमुक्तस्तु विप्रेण धर्मव्याधोयुधिष्ठिर ॥ प्रत्युवाच यथा विप्रं तच्छृणुष्व नराधिप ॥ १ ॥ व्याध उवाच भजते क्रोधं च द्विजसत्तम ॥ २ ॥ ततस्तदर्थं यतते कर्मचारभते महत् ॥ इष्टानां रूपगंगानामभ्यासं च निषेवते ॥ ३ ॥ ततो रागः प्रभवति द्वेषश्च तदनंतरं ॥ ततो लोभः प्रभवति मोहश्च तदनंतरं ॥ ४ ॥ ततो लोभाभिभूतस्य रागद्वेषहतस्य च ॥ न धर्मजायते बुद्धिर्व्याजाद्धर्मकरोति च ॥ ५ ॥ व्याजेन च रते धर्ममर्थं व्याजेन रोचते ॥ व्याजेन सिध्यमानेषु धनेषु द्विजसत्तम ॥ ६ ॥ तत्रैव रमते बुद्धिस्ततः पापं चिकीर्षति ॥ सुहृद्भिर्वार्यमाणश्च पंडितैश्च द्विजोत्तम ॥ ७ ॥ उत्तरं श्रुतिसंबद्धं ब्रवीत्यश्रुतियोजितं ॥ अधर्मं स्त्रिविधस्तस्य वर्तते रागदोषजः ॥ ८ ॥ पापं चिंतयते चैव ब्रवीति च करोति च ॥ तस्या धर्मं प्रवृत्तस्य गुणानश्नंति साधवः ॥ ९ ॥ एकशीलैश्च मित्रत्वं भजंते पापकर्म्मिणः ॥ स तेन दुःखमाप्नोति परत्र च विपद्यते ॥ १० ॥

पादिविज्ञानं प्राप्य ज्ञाते र्थे कामं रागं क्रोधं द्वेषं च भजते ॥ २ ॥ तत्र रागकार्यमाह सपादश्लोकेन तत इति ॥ ३ ॥ प्रभवति स्वकार्यसाधनेन कृतकृत्यो भवति द्वेषकार्यमाह सपादश्लोकेन द्वेषश्चेति ॥ ४ ॥ उभयोः कार्यमाह ततो लोभेति व्याजात्तदंभात् ॥ ५ ॥ व्याजेन कौटिल्येन अर्थघनं ॥ ६ ॥ ७ ॥ श्रुतिसंबद्धं असंगोहमुदासीनो ह भित्यादि अश्रुतियोजितं श्रुतिप्रथशांत्यादौ योजितं योगः तद्वह्निं यथा स्यात्तथा शमादिशून्योऽपि असंगत्वात् सीयां शब्देनैव दर्शयतीत्यर्थः ॥ ८ ॥ मनोवाक्कायजत्वेन त्रैविध्यमेवाह पापमिति साधवः शमादयः ॥ ९ ॥ पापकर्म्मिणः सावधधनो निर्देशः पापकर्म्मकरत्वादित्यर्थः ॥ १० ॥